

III YAZI

(Önü ötən sayımızda)

“Bin haramdan bir halal yegdir”. Fikrimizcə, bu kimi məsəllər Türk Tanrıçılığının xarakterik öməklerindəndir. Ona görə ki, Türkün başlıca cəhəti onun halallığıdır. Türkün Tanrısı ilə Türkün xarakterinə uyğundur: halallığı haramçılığa qarşıdır, bu, onun həyat tərzidir. Halallığı məişətində özünü göstərir. O deməkdir ki, Türk mahiyyətə varidatçı deyil.

Türk döyüşməyə məcbur olsa da, qəsbkarlıq düşüncəsiylə yaşamır. “Butraq diküb buğday umma”. Butraq – “pıtraq” anlamındadır, yetişdikdə insanın paltanna yapışan bitkidir. Zəhmət çəkməyib də buğda ummaq olmaz. Əcdad düşüncəsində alın yazısı mifi yoxdur, anlayır ki, nə becərəcəksənsə, çalışacaqsa, o qədər də bəhrəsini görəcəksən.

“Boğaz Tanrı yarlığasın deməz”.

Məsəldə Tanrının səxavətçiliyinə, əksinə, insanın bunu anlamamasına işarə var. Ancaq görüldüyü kimi, fikirdə ironiya yoxdur, nankorluğa görə cəza nəzərdə tutulmur. İnsanın həyatı anlaması, təbiətdən bəhrələnməsi iç-içə olduğundan Türkün Tanrısına ərkli var. Bu erk təbii bir proses kimi ömürləşir, onu hər şeydə məsuliyyətli olmağa kökləyir. Tanrı-insan ilişkilerini anlamayanlar özünü bilməyənlər sayılır.

Aşağıdakı məsəl bunun davamı kimi nəzərdən keçirilə bilər:

“Bilir bilür bilürü, bilməz nə bilir bilürü?”.

“Bin il yerdə yatan bir duaya möhtacdır”.

Məsəlin Tanrıçılıqdan çox İslam dönməndə yarandığını demək olar, ancaq hər iki dönmənin izlərini özündə daşıyır. İnsanın dua ilə yad edilməsi – onun xatirəsinin, adının anılmasıdır. İnsanın təbiətlə ruh birliyi var. Bu ömürlərdə tanrıçılıqla bağlı təsəvvürlərin ifadəsini, ayrı-ayrı mətnlərdə izlərini tapmaq olur...

“Bindüklü bindüğün Buraq sanur”.

Mindiyyənin əfsanəvi at Buraq salınması kimi təsəvvür İslamçılıq düşüncəsi ilə bağlıdır.

Bəylər xəşmi Tanrı xəşmindən artıqdır.

“Xəşm” – “acıq, qəzəb” anlamındadır. Bu düşüncə Tanrının halında qəzəbin “o qədər də çox olmadığını” göstərir. Buradan da Əcdadın Tanrıya münasibəti tam təsəvvür olunur. Türk insanının özünə, başqasına münasibəti – yanaşması onun Tanrısına münasibətini formalaşdırır, yəni Tanrı onun dünyaya, həyata, özünə münasibətinin ifadəçisi kimi anlaşılır, insanların davranış öməyi olur.

“Tanrı kişiye kendüye müti olmaz oğul versin”.

Məsəldə Türk insanının müti olmamasının gərəkiyi vurğulanır. Oğulun mütiliyi onun qəhrəman olmaq imkanını engəlləyir. Türk insanı özünə

İşıqlı Atah

nə inananda, yerə-göyə sığmayan imkanlarını aşkarlayanda var olur.

“Tanrı bir, iş iki”.

İşin mahiyyətini bilən qayğının həllini də tapır. Əcdad düşüncəsində nə tələsməmək, nə də gecikməmək əhvalı olub, potensiya, habelə qabiliyyət kimi indi də şübhəsiz, var. O deməkdir ki, Tanrıya tapınan türk müasir düşüncədə yaşayan məsələ xatırlatsaq, “Allah deyir, səndən hərəkət, məndən bərkət” prinsipini əsas götürür. Əslində bunun da kökündə Tanrıçılıq izlərini tapmaq mümkündür. Yəni məsələdə Tanrı ilə danışa bilmək ərkli var.

“Tanrıyı göz ilə görmüş kimsə yox, əqlle bilirlər”.

Məsəldə Türk Tanrıçılığının xarakter

gərkəkdir. Eyibisiz bir Allah.

Məsəlin İslam sonrası daha da ciləndiyi, normalaşdığı təxmin edilə bilər. Türk mifoloji düşüncəsində Tanrının dəyişməzliyi, güzəştisizliyi Türk xarakterinə bağlıdır. Əcdad Tanrısını özünün xarakterinə uyğun təsəvvür edib.

Övrət (i) ölmək evi yıqılmaqdır. Bu düşüncənin yaşının Tanrıçılıqla tən olduğu qadına yanaşmada tamamilə üzə çıxır. Türkün Tanrıçılıq baxışları onun ömrünün mənafehi, düzgün yönləndirilməsi üçün idi. Türk Tanrıçılığı türk xarakterinin ifadəsi olduğuna görə, onun qadına münasibəti də tanrısal idi. “Dədə Qorqud” da car edilən “Bəri gəl, başım baxtı, evim taxtı” alqışı türk insanının – əcdadın qadına yüksək dəyər verməsinin canlı ifadəsi idi. Göründüyü kimi,

“Səfərə çıxanun işini Allah bilür”. Burada insanın alın yazısından asılılığına işarə olunur. Türk Tanrıçılığında isə insan mahiyyətə tələyin yiyəsidir, Tanrıdan asılı olduğu dərəcədə tələyi özündən asılıdır.

“Sovuq peyğəmbərə hörmət etməmişdir”.

Məsəldə təbiətin insandan asılı olmayan qanunlarına işarə var.

Bu qənaətin İslam Allahçılığı dö-

Oğuz atalar sözləri və məsələrdə tanrıçılıq görüşləri

burada türk kişisinin bir qadından söhbət gedir. Əgər çoxarvadlığa işarə olunsaydı, o zaman bu məsəl yaranmazdı. Çünki gerçək həyatda, ayrıca olaraq Tanrıçılıq dönməndə türk kişisi üçün ailə ciddi, bənzərsiz hadisə sayılırdı. Qadın türk ailəçiliyində həmişə uca varlıq sayılıb. Qədim türk ailəçiliyində çoxarvadlığın olmaması türk xarakterinin insançılığından (Türkə xas ailə dəyərinin – ailəçiliyinin bənzərsizliyindən) gəlir.

Aşağıdakı məsəlin isə İslam Allahçılığından sonra obrazlaşdığını təxmin etmək olar:

“Övrətin əri ilk ərdir, geyrisi yamaqdır”.

Göründüyü kimi, burada qadının əri öləndən sonra başqasına getməsindən danışılır, heyatının ən yaxşı dönməni birinci ərinin vaxtında olub. Bu yanaşma, yeni əri öldükdən sonra ikinci kişi ilə ailə qurmaq Tanrıçılıq dövründə də ola bilərdi, ancaq İslam dönməndə də yaygın olduğu danılmazdır.

Aşağıdakı məsələrdə də qadına inamsızlıq ifadə olunur:

Övrətdən vəfa gəlməz.

Övrətin ötməyi dizindədir.

Övrət yapıldığı ev yıqılmaz, övrət yıqıldığı ev qurulmaz.

Allah adına, məzmununa deyilən bir çox məsəllər İslamçılıq dövrünün məhsulu kimi meydana çıxıb:

Ğeybi Allahdan kimsə bilməz.

Ğəribin kimsəsi yox, Allahı vardır və s.

Qurdla bağlı. Qurd qonşusun yeməz.

Qurd yanında quş da doyar.

Bu qənaətdə qurdla bağlı inancların izləri özünü göstərir. Qurdun anadangəlmə xisləti olan yırtıcılığı ilə yanaşı onun bərkətliliyi Tanrıçılıq dövrünün xüsusiyyəti idi.

Qorxu – xəyanətdür. Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir. Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alıncıqdır, pisliyi sevmir. Qorxunun xəyanət sayılması – Tanrıçılığın insanpərvərlik ruhunu aydınca göstərir. Qorxu insanın fizionomik cəhətdən özündən ayrılmaması yaradır, ruhunu sarsıdır, varlığını məhv edir. Türk anlayırdı ki, qorxu onun təbiətində yaşasa, var ola bilməz.

Qorxu – xəyanətdür.

Bu məsəl türkün Tanrıçılıq görüşlərini tam ifadə edir. Türk xarakterindəki qorxusuzluq – cəsarət amili onun Tanrıçılığında özünü göstərir.

Türkün bərkətliliyinin səbəbi – onun halallığıdır. Əcdad alınc